

Заради тѣзи негови подраженіа лесно са лови. Ловци-тѣ (авци-тѣ) ходатъ камто тѣхъ, и ѿт далече мѣатъ очи-тѣ си срѣщѣ тѣхъ съ вода, ачи сѣтнѣ ѿставатъ тамъ стопѣнь тѣткалъ, ачи са вращатъ. Тогази маймѣни-тѣ слазѣтъ ѿт древа-та и дохождатъ да си оумѣатъ и тѣи очи-тѣ, и тѣи лесно са оулаватъ. А дрѣги ловци ходатъ предъ маймѣни-тѣ и оубѣватъ нови бѣтѣши, ачи сѣтнѣ ѿставатъ тамъ дрѣги намазани съ тѣткалъ, ачи са вращатъ, а маймѣни-тѣ дохождатъ да ги оубѣватъ, и тѣи като залѣпнатъ крака-та имъ вътрѣ, оулаватъ са лесно.

Дрѣгѣи добитакъ не любѣи толькози свон-тѣ, а и толькози маймѣни-атъ, защо той чѣ оудава ѿт пригартаніе и милваніе. Въ аьѣга, едно-то си дѣтѣ зѣма на гарѣ-ѣтъ, а дрѣго-то, защото го по любѣи, пригартѣ го въ рацѣ-тѣ си: но кога видн голѣма бѣда ѿстава ѿт рацѣ-тѣ си едно-то и побѣгва съ снова коѣто не любѣи толькози.

Маймѣни-атъ твараѣ приличѣ на чело-вѣка, но не ѣ словесенъ, има разѣмъ, защо